

॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ यैर्नामधेयैरिति उत्तरार्धतानीतिशेषः ॥ ७२ ॥ नन्विहनाम्नामष्टसहस्रेणेत्याधिकं सहस्रनाम्नां वक्तव्यत्वेन प्रतिज्ञातं तत्र नामपाठे किंचिदधिकानि षट्शतनामान्युपलभ्यन्ते न च स्तुतिपदेभ्यो विपरिणामेन नामान्युन्नेतुं शक्यन्ते अन्यशब्दस्यान्यार्थत्वकल्पने प्रमाणाभावात् न च तावतापि संख्यापूर्तिः संभवति तस्माद्ब्रलित इह नामसमाम्नाय इत्यव्याख्येयमेतत्सहस्रनामस्तोत्रं नापि पठनीयं न्यूनत्वेन वाग्वज्रत्वात् वाग्वज्रो हि मंत्रोऽध्येतारं नाशयति तथा चोक्तं शिक्षायां मंत्रोहीनः स्वरतो वर्णतो वा मिथ्या प्रयुक्तो न तमर्थमाह स वाग्वज्रो यजमानं हिनस्ति यथेन्द्रशत्रुः स्वरतोऽपराधादिति इन्द्रं हंतुं कामे न त्वष्ट्रापुत्रार्थिना स्वाहेन्द्रशत्रुर्वर्यस्येति मंत्रेण होमं कुर्वता इन्द्रपदं स्वेष्टसिद्धयेऽतो दातुं प्रयोज्यं तच्च न प्रयुक्तं प्रत्युत आयुदात्तमेव तस्य ठितमिति इन्द्र एव तत्पुत्रस्य नाशको जात इत्युपाख्यायते त्वष्टा ह तत्पुत्र इत्यनुवाके तस्मादस्य स्तवस्य मोक्षमंत्रत्वात् वर्णतश्चात्यंतं हीनत्वान्नेष्टार्थप्रदत्वं युज्यतेऽपि तु पाठकानर्थं करत्वमेवेति चेत् उच्यते इदमिह जाबालाः समामनन्ति अथ हैनं ब्रह्मचारिण ऊचुः किं जप्येनामृतत्वं ब्रूहीति स होवाच यज्ञवल्क्यः शतरुद्विषेणेत्येतानि ह वा अमृतस्य नामधेयान्येतैर्ह वा अमृतो भवतीति अत्र नाम जपस्यामृतसाधनत्वं गम्यते तेषां च नामान्यूनानाधिकभावेनानेका सुशाखा सुपठितानां गुणोपसंहारन्यायेनैकत्रोपसंहारेण भवितव्यं तच्चास्मदादीनामशक्यमिति भगवान्बादरायणस्तैत्तिरीयकं वाजसनेयकादिप्रसिद्धशाखास्व विद्यमानानां नामान्नामुपसंहारमिह कृतवान् यथा हि आपस्तंबादिः कल्पकारः स्वपरशाखास्थान्यंगान्युप

चूर्णीकृतापविद्धं च यज्ञसंभारमीदृशं ॥ दीर्घकालेन महता प्रयत्नेन सुसंचितं ॥ तन्न मिथ्या भवेन्मह्यं वरमेतमहं वृणे ॥ ६९ ॥ तथा स्त्वित्याह भगवान्भगनेत्रहरो हरः ॥ धर्माध्यक्षो विरूपाक्ष रुयक्षो देवः प्रजापतिः ॥ ७० ॥ जानुभ्यामवर्णांगत्वादक्षोलब्ध्वा भवाद्दरं ॥ नाम्नामष्टसहस्रेण स्तुतवान्दृषभध्वजं ॥ ७१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यैर्नामधेयैः स्तुतवान्दक्षो देवः प्रजापतिः ॥ वक्तुमर्हसि मे तात श्रोतुं श्रद्धाममानघ ॥ ७२ ॥ भीष्म उवाच श्रूयतां देवदेवस्य नामान्यद्भुतकर्मणः ॥ गूढव्रतस्य गुह्यानि प्रकाशानि च भारत ॥ ७३ ॥ नमस्ते देवदेवेश देवारिबलसूदन ॥ देवेन्द्रबलविष्टं भदेव दानवपूजित ॥ ७४ ॥

दिश्य आग्नेयमष्टाकपालमिति यथा समाम्नातमिति मध्ये प्रधानं सिद्धवन्निर्दिश्य पुनरुपरिष्ठात्वन्यान्गान्युपदिशति तद्वदिहापि नमस्ते देवदेवेशेत्यादिना कानिचिन्नामान्युपदिश्य त्रिसौ पर्णतथा ब्रह्मयजुषां शतरुद्विषमिति सुपर्णशतरुद्विषेण नाममालायां सिद्धवन्निर्दिश्य शेषमपि नामधेयगणपठति तथा च यथा प्रतिज्ञातमष्टोत्तरसहस्रनाम्नां संख्या पूर्यते नान्यथा तदिदमभिप्रेत्योक्तं गुह्यानीति गुह्यानि अश्रद्धायुपहतेषु अप्रकाश्यानि ॥ ७३ ॥ आदिपुरुषाय नमः नमस्ते देवेति ब्रह्मविद्याधिकारादध्यात्मपरतयैवैतानि व्याख्येयानि तथा हि हे देव जगन्निर्माणक्रीडापरतेतुभ्यं नमः ते इति युष्मदर्थस्य दृश्यस्य प्रमेयस्य निर्देशः देवेश देवाः इन्द्रियाणि ईशो बुद्धिः पूर्वबुद्धिः ख्यातिरीश्वर इति स्मृतेः एतदुभयात्मक एतेन प्रमाणप्रमात्रो निर्देशः कृतः एवं नामत्रयेण ज्ञेयज्ञानज्ञात्रात्मकत्वं देवस्योक्तं तस्याभ्युपार्यत्रयेणाह देवारीति देवाः शमाद्या इन्द्रियवृत्तयस्तेषामरयोऽसुराः कामादयस्तेषां बलस्य सूदन तथा च शमकामादिषु देवासुरशब्दयोः प्रयोगो दृष्टः इत्याह प्राजापत्या देवाश्चासुराश्चेति देवानामिन्द्रियाणां इन्द्रो बुद्धिस्तस्या बलं विषयप्रावण्यं तद्विशेषेण स्तुता इति देवेन्द्रबलविष्टं अतएव देवैरिन्द्राद्यैर्दानवैर्बाणाद्यैश्च पूजित आदरनैरतयैस्त्वाकारसेवित एवं च कामादिजयोधीनिरीधस्तत्रादरादिश्च मेयाध्यात्मकस्य वस्तुनः प्रापक इत्युक्तं भवति ६ ॥ ७४ ॥